

69

Pessigolles

(ALDC, I, 104. *Pessigolles*)

El variat conjunt de designacions de les ‘pessigolles’ té l’expressivitat com a denominador comú. El tipus més antic parteix de la base KOSK- o KO-ÇE-K, origen de *cosseguelles*, documentat ja al s. XIV (i mantingut en alguerès, *consiguelles* [85]), que, com *cosseguetes* (var. *sosseguetes* (87, 94), *possiguetes* [122]), és un derivat de *cosseguies* (o *còssigues*), que té les variants *cassogues* (83, 84) i *cassigues* (83). Les formes *cassigoles* (10, 18, 22, 26, 30, 92, 96, 97) i *cossigoies*, aquesta de Mallorca, deuen contenir els suffixos diminutius *-ol* i *-oi*, respectivament (com els de *embatol* o de *caminoi*). *Cossinogues* (i *cassònigues*) serà una variant metatitzada i *cossuganyes*, resultat d’un canvi de sufix. El nucli KOSK- és la base de les variants valencianes *cosquerelles* i *cosconelles*, com també de *cosquelles* (166, 178, 183) i *cosquilles*, manllevat al castellà; *cosquinyoles* (152) ha

sofert un canvi de sufix. La forma més estesa (Rosselló, Principat, terres de l’Ebre) és *pessigolles* (var. *pessigoies*, *pessigolles*) que, per a Coromines, sembla un compost de *pessigar* i *coll* (pel lloc on es farien les pessigolles), tot i que les variants esmentades no pareix que abonin la relació amb *coll*; afegim-hi encara *pessinogues* (141) (paral·lel al veï *cossinogues*, ja vist), d’origen metatètic, i *pessinoles* (143). Altres formes locals: *joques* (71), feminització i extensió semàntica de *jocs* ‘moixaines, carícies’; *picoretes* (169, 180), relacionat amb el fet de ‘gratar’ que implica la picor; *conetes* (153), que podria ser un truncament de **pessinoguetes*, amb metàtesi (**pessigonetes*) i ensordiment de la *g*. Les freqüents modificacions formals s’expliquen en funció de l’àmbit infantil d’ús d’aquests mots, propens a la renovació i innovació lèxiques.

